

ויספר ללבן את כל הדברים האלה (פרק כ"ט, י"ג)

מהם הסיפורים שסיפר הנרמזים במ"ש "את כל הדברים האלה"?

רש"י על הפסוק (פרק כ"ט, י"א) "וישא את קולו ויבך" פירש: לפי שבא בידים ריקניות, אמר: אליעזר עבד אבי אבא היו בידיו נזמים וצמידים ומגדנות, ואני אין בידי כלום. לפי שרדף אליפו בן עשיו במצות אביו אחריו להרגו, והשיגו, ולפי שגדל אליפו בחיקו של יצחק, משך ידו. אמר לו: מה אעשה לציווי של אבא. אמר לו יעקב: טול מה שבידי והעני חשוב כמת ע"כ. וראה עוד במדרש רבה (פרשה ס"ח אות ב') בענין זה.

ואיתא במדרש רבה (פרשה ע' אות י"ג) על הפסוק (פרק כ"ט, י"ג) ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחותו וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו וכו': אמר, אליעזר פסול הבית היה, דכתיב (בראשית פרק כ"ד, י') "ויקח העבד עשרה גמלים", זה יעקב שהוא אהובו של בית על אחת כמה וכמה, וכיון שלא ראה לבן לא גמלים ולא חמור אחד ואפילו לא את תרמילו של יעקב, מיד "ויחבק לו" שכך אמר בלבו, דינרים הם הרכוש שהביא אתו והם בחגורתו וכו', וכיון שלא ראה כלום, אמר לו יעקב: מה אתה סבור ממון הבאתי, לא באתי טעון אלא עם דיבורי מילים בלבד, וזהו: "ויספר יעקב ללבן" וכו' ע"כ.

ובספר "דברי מהרי"א" מרבי יהודה אסאד זצ"ל רמז את הסיפור הנ"ל בתחילת הפרשה (פרק כ"ח י') "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה" בדרך זו: "ויצא יעקב" - כאשר יצא יעקב אבינו, מיד בא אליפו רשע, שהוא בן עשיו, ויתן יעקב לו כל חילו, רק נשאר המקל ע"כ. [ורגילות העולם לומר את הרמז הנפלא שכתב רבי יהודה אסאד זצ"ל בתוספת פיענוח "ויצא יעקב" בדרך נוטריקון זו: "ויצא יעקב" = ויצא יעקב צדיק, אז ישא עשו קולו בבכי ע"כ]. ועל דרך זו יש לפרש דיעקב אבינו

סיפר כל ענין זה ללבן, כמו שכתב רש"י כאן "ויספר ללבן - שלא בא אלא מתוך אונס אחיו שנטלו ממונו ממנו", וזהו הרמז "את כל הדברים האלה" ראשי תיבות: **אל תתמה כי לא הבאתי דבר ברכוש רב יצאתי משם, הלך אליפו לקח הכל.** (ספר "זכרון ישראל" - אות צ"א)

וראה לעיל מ"ש על הפסוק (פרק כ"ד, ס"ו) "את כל הדברים האלה" בשם הגר"א זצ"ל.

"ויספר ללבן את כל הדברים האלה"

ויצא יעקב: (מבאר שבע וילך חרנה - בראשי תיבות):
מיד בא אליפו רשע, שהוא בן עשיו, ויתן יעקב
לו כל חילו רק נשאר המקל.

ויספר ללבן: (את כל הדברים האלה - בראשי תיבות):
אל תתמה כי לא הבאתי דבר ברכוש רב יצאתי
משם, הלך אליפו לקח הכל.